

عنوان مقاله:

تعیین قانون حاکم در قراردادهای الکترونیکی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین‌المللی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

نیر مددخواه آذری

خلاصه مقاله:

تعیین قانون حاکم بر عقود الکترونیکی از جهات مختلف، دارای اهمیت است. از یک سو، این قانون است که تعیین می‌کند آیا قرارداد الزام‌آوری بین طرفین منعقد شده است یا نه. از سوی دیگر برخی از مسایل ویژه در عقود غائبین، نظیر اثبات تشکیل آن یا زمان و مکان انعقاد قرارداد(که در فصل گذشته در مورد آن سخن گفتیم) ممکن است به موجب قوانین مختلف دارای احکام گوناگونی باشد که این امر فی‌نفسه بر تشکیل یا عدم تشکیل آن تأثیر می‌گذارد. قبل از ورود به بحث، باید به این نکته اشاره شود که امروزه، اعتبار قرارداد الکترونیک و قایل شدن تمام آثار حقوقی برای این قراردادها - همانند سایر شیوه‌های انعقاد قرارداد - به هیچ وجه، محل تردید نیست، حتی در برخی از موارد این امر، به موجب قانون با دستورالعمل در سطح بین‌المللی تثبیت گردیده است. بند ۱ ماده ۹ دستورالعمل اتحادیه اروپا نیز از کشورهای عضو می‌خواهد که انعقاد قرارداد از طریق الکترونیک را مجاز بدانند و ضوابط قانونی حاکم بر قراردادها در سیستم‌های حقوقی آنها، مانعی در استفاده از قراردادهای الکترونیک به وجود نیاورد و به صرف استفاده از شیوه‌های الکترونیک به عنوان یک نمونه از قراردادهای الکترونیک، این قراردادها را بی‌اثر و فاقد اعتبار ندانند.

کلمات کلیدی:

قرارداد الکترونیک، قانون حاکم، تجارت الکترونیک، قانون مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1121594>

